

MAJD TAVASSZAL

[„KÉSHET A TAVASZ...?”]

Anya azt mondta, tavasszal jobban lesz, mindig így van, csak kell neki a jó idő meg hogy kicsit tovább legyen világos, amikor ezt mondta, nem láttam a száját, mert belelógott a haja az arcába, akkor már négy hete nem mosta meg a haját, és a hajának rossz szaga volt, meg egy kicsit magának Anyának is, de nem szóltam neki, nehogy sírjon, nem szeretem, ha sír, nem azért, mert csúnyává teszi, régebben mindig el is kenődött a szemfestéke, mostanában nem, mert most nem rajzolja körül reggelente fekete ceruzával a szemét, a szemceruza ott hányódik valahol a fürdőszobaszekrény fiókjában, a hajgumik között, amikbe teljesen belegabalyodtak a hajszálak, ott van a kiürült fogkrémes tubus is, Anya még nem dobta ki, pedig vett újat, én kértem rá, hogy vegyen, jó, hogy figyelek helyette ezekre a dolgokra, dicsért meg, és akkor nagyon büszke lettem, de tényleg, mindenre próbálok figyelni, én húzom ki a ház elé péntek reggel a kukát, hogy kint legyen, mire jön a kukásautó, azóta csinálom, mióta Anya egyszer nem vitte ki, igazából fel se kelt akkor reggel az ágyból, mikor mentem megnézni, mit csinál, feküdt összegömbölyödve, a térdét felhúzta a mellkasáig, és nem válaszolt, hiába kérdeztem, mi a baj, ezután nem sokkal

mondta ezt a tavasz dolgot, én azóta mindig figyelem az időjárás-előrejelzést, és néha azzal is álmodom, a legrosszabb éjszakákon a tévében azt mondják, késheet a tavasz.

kép | vecteezy.com